

niško navdušenostjo in domoljubno gorečnostjo pozivlje tovariše svoje, da bi pridno in vestno porabili počitnice v zbiranje narodnega blaga. — V drugi vrsti je Gorenjec znamenit kot prelagatelj novel, povestij in romanov, katere je zlasti iz češčine, poljščine in ruščine prevajal na slovenski jezik. Število takih spisov njegovih je legijon! Od leta 1862. do leta 1886. je s svojimi prevodi zalagal do malega vse politične in leposlovne časopise slovenske. Pri tem je iz znanih razlogov večkrat menjaval svoje imé: časih se je imenoval L. Gorenjec, časih Podgoriški, časih Lavoslav, časih Podgoričan. Kadar se je bal, da bi morebiti kakšen zelo prevod njegov mogel prištevati „kužljivim prismodarijam“, takrat se ni podpisal. Spisi njegovi se odlikujejo po izborni, lepodoneči slovensčini; oponašati bi se vendar moglo nekaterim izmed njih, zlasti tistim, ki jih je priobčeval zadnja leta, da je prelagatelj obdržal v njih preveč izrazov iz tistega jezika, iz katerega je ravno prelagal. Vendar mu ne štejemo v zlo te skoraj da neizogibne napake vseh prelagateljev, zlasti ker moramo hvaležno priznavati, da razven pokojnega Jurčiča nimamo niti jednega pisatelja, ki bil tako izdatno obogatil pripovedno literaturo slovensko, kakor jo je Leopold Gorenjec. Veliko plemenitega veselja je porodil s svojimi zanimivimi prevodi v tisoč in tisoč slovenskih srcih, in hvaležno se bode slovenski narod, čitajoč njegove mnogoštevilne povesti, še leta in leta spominjal ljubeznjivega, veselega pripovedovalca. Lahka mu zemlja in milostiva sveta nebesa!

Nové knjige slovenske. Duhovno pastirstvo. Četrty del. Zakramentali, duhovno vladanje, pisarniška opravila. Slovenskim bogoslovcem in mašnikom spisal Anton Zupančič, profesor pastirstva na ljubljanskem bogoslovnem učilišču. Z dovoljenjem prečastitega knezoškofijstva. V Ljubljani. Založil pisatelj. — Prodaja „Katoliška Bukvarna“ 1885. str. 761—903. Vel. 8. Cena 60 kr. Priložen je naslov, predgovor, zaporedno in stvarno kazalo. — Konec preteklega leta je izšel IV., dopolnilni zvezek krasnega dela Zupančičevega. Čestitamo slov. duhovščini! Tisočletnica Metodova ji je bila nenavadno plodovita. Podarila ji je dve veleknjigi: Fli-sove stavbinske sloge in II. del Pastirstva. O prvih treh zvezkih poslednje knjige poročal je naš list že lani (glej „Lj. Zv.“ 1885 str. 58—59 in str. 699). Poslednji zvezek razpravlja blagoslovila, običajna v sv. kat. cerkvi, predstavlja nam duhovnega pastirja kot vodnika ter dodaje navod, kako mu je zvrševati pisarniška opravila. Ni nam treba poudarjati, da je ves ta pouk premišljen, stvaren, tehtovit; ni nam treba hvaliti gladko tekočega jezika, knjiga sama kliče vse m slovenskim duhovnikom: Kupujte me! Spisal me je tovariš vaš, ki je dokaj let sam prenašal težo in vročino pastirskega dneva in mu sree gorko blje za vas in za blagor vaših slovenskih ovčic! — Zaboje za zabojem, napolnen z nemškimi bogoslovskimi književnim blagom, roma vsako leto na Slovensko. Žulji naših duhovnikov redé podjetne nemške knjigotržce. Dobra priznana slovenska knjiga, osvetljujoča okolnosti, v kakeršnih živí in se giblje slovenski duhovnik, pa naj bi trohnela v kakšnem kotu „Katoliške bukvarne“!! Zdaj je prilika, da naše vrlo duhovstvo dejanski pokaže, kako mu je mar za razvoj slovenske bogoslovske književnosti. Potem se smemo nadejati, da nas po vzgledu g. A. Zupančiča razveselé tudi drugi slovenski bogoslovski profesorji s slovstvenimi plodovi, spadajočimi v stroko svojo. —n—

— „Ljudska knjižnica“ objavlja v 24. zvezku obširno povest „Očeta Blaža otlina“. Povest, posvečena dobrodušnemu čitateljstvu, zlasti vzrastli mladezni. Preložil jo je na slovenski jezik pokojni Leopold Gorenjec po dr. Vilj. Baubergerji. S tem zvezkom zvršuje „Ljudska knjižnica“ prvo leto svojega živ-